

virket hen til at opdrage dette Folk saaledes, at det ligesom kunde faa noget mere at lere for, end det hidtil har haft, altsaa til at udbille dette Folks Landsliv. Dette tillod jeg mig at udtale mig lidt om ved 2den Behandling, og det glædede mig, at den meget ærede Minister var enig med mig i det Syn paa Sagen. Nu har jeg en begrundet Anskuelse om, at den Mand, der forhaabentlig kommer over som Missionær paa Ostgrønland, virkelig er en Mand, der er i Besiddelse af tilstrækkelig aandeligt Frisind og Modenhed og i Besiddelse af en virkelig Forstaaelse af de Forhold, han kommer til at arbejde under, saa han vil kunne røgte sin Gerning der til virkelig Gavn for Eskimoerne. Derfor anbefaler jeg at stemme for denne Bevilling. Jeg ved en Ting, som det ærede Medlem fra Ribe sagde, at nu havde de Eskimoer været Hedsninger i 800 Aar, og saa kunde man gerne lade dem blive ved med at være det; men jeg ved en anden Ting ogsaa, og det er, at hvis det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds gennemførte det Synspunkt for andre Steder end Grønland, vilde vi ikke komme til at høre saa megen Tale fra det ærede Medlem, f. Eks. om Esbjerg, som vi glæde os over at høre; thi hvis det ærede Medlem da mente, at de havde det saadan og saadan i Esbjerg for 10 Aar siden, og derfor kunde de ligesaa godt have det paa samme Maade i Fremtiden, saa vilde det ærede Medlem ikke komme til at arbejde saa meget for Fremstridtet i Esbjerg, som han gør. Men det ærede Medlems Synspunkt er fejlt, og derfor forstaar jeg saa godt, at det ærede Medlem arbejder for Fremstridtet i Esbjerg, men haaber, at det ærede Medlem saa ogsaa vil indse, at man ogsaa maa arbejde for Fremstridtet i Grønland.

Jeg vilde gerne sige et Par Ord om Vædringsforslagene Nr. 119—120, det er Opførelsen af en Forstanderbolig ved Jællinge Seminarium, ikke fordi jeg vil kritisere de Summer, der nævnes der; jeg antager, at Undervædringsforslag Nr. 120 er godt nok, at en Forstanderbolig vil kunne bygges for 16,000 Kr., men jeg vil gerne sige i Anledning af disse Forslag, at det glæder mig i høj Grad, at den højtærede Kultusminister er gaaet med til at indrømme Rigtigheden, i alt Fald paa dette bestemte Punkt, af en Udskillelse af Seminarieforsandertiltingen og Stillingen som Præst. Jeg ved, at den ærede Minister ikke tidligere har været ganske af den Anskuelse, og jeg glæder mig over, at den ærede Minister er naaet til det, som jeg anser for det eneste rigtige.

Nu vil jeg ønske, at den ærede Minister ikke kun vil nøjes med i dette enkelte Tilfælde at have rettet sig efter vedkommende Forstanders Ønske, men endog saa vil gaa saa vidt, at den ærede Minister vil arbejde for, at det samme kan finde Sted de to andre Steder, hvor der kan være Tale derom, nemlig de to andre Seminarier, hvor Forstanderen tillige er Præst. Paa disse to Steder er Bladsen forholdsvis nylig bleven besat, og jeg kan forstaa, at de to Mænd, som beklæde disse Pladser, ikke have Øst til straks at søge om at faa denne Udskillelse tilvejebragt mellem de to Pladser, som de beklæde. Jeg kan imidlertid aldeles sikkert sige, at for den ene af disse Mænds Vedkommende forholder det sig saaledes, at han ubetinget ønsker, at de maa blive adskilte, at han alene maa blive Seminarieforsander, og at der maa blive idnævnt en anden som Præst. Jeg er vis paa, at den højtærede Minister vilde vinde megen Tilslutning, ikke alene i Skoleverdenen og ikke alene i Folketinget, men ude i Befolkningen, dersom han vilde hugge Knuden over nogenlunde hurtigt. Mig vilde det glæde meget, om der i næste Samling forelaa et Forslag paa Finansloven om en Bevilling til Opførelse af Seminarieforsanderboliger i Skarup og Ranum. — Jeg vilde gerne sige et Par Ord om Vædringsforslagene Nr. 135 og 136, om Bevillingerne til Fortættelses-skoler og Aften-skoleundervisningen paa Landet. Jeg forstaaer saa meget vel, at Finansudvalget ikke har kunnet tiltræde dette Forslag fra den højtærede Minister, fordi det er kommet saa sent, at det ikke har kunnet blive tilstrækkelig gennemarbejdet i Finansudvalget, og jeg kan være enig med den ærede Ordfører i de Betæneligheder, som han fremdrog, der kunde være derved, idet han mente, at man i alt Fald maatte have en Begrænsning af Elevernes Alder, men jeg kan ogsaa være enig i de sympatetiske Udtalelser, der ere komne frem, og jeg haaber, at den højtærede Minister paa næste Finanslovsforslag vil kunne forelægge et Forslag i denne Retning, som vil kunne vinde Tingets Tilslutning. Der arbejdes ubetinget i de Fortættelses-skoler, der er, saa dygtigt og saa godt, at der er Grund for Staten til at træde hjælpende til. Paa samme Maade er Aften-skoleundervisningen, naar den maatte bliver sat lidt mere i System, end den er, ogsaa meget vel skikket til at modtage Statsunderstøttelse. Sluttelig maa jeg sige et Par Ord om Vædringsforslag Nr. 239, det er Forslaget om Tilfuddet til Ribe Domkirke. Jeg hører ganske vist til dem her i Tinget — og jeg er vis paa at kunne sige